

2) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Forandring i Bøjsendtgjørelsesmaaden for retslige og lignende Rundtgjørelser.

Mødet hævnet Kl. 11, 5 Min. Aften.

Tre og firsindstyvende Møde.

Tirsdagen den 1ste April Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Folkethingsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds (Sad) er der indgivet 6 ligelydende Adresser med i Alt. 218 Underkrif-ter fra Beboere i Fredericia, ved hvilke de slutte sig til den fra Beboere i Barrit-Brigsted Sogne tidligere indgivne Adresse om de saakaldte Arbejdsførere Pio's, Geleffs og Brig's Fængsling.

Man gif derpaa til den første Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om Landdistrikters Indlemmelse i Kjøbstæderne.“

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 2070 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 557 ff.)

Foruden de i Betænkningen opførte Ændringsforslag var der ikke til denne Behandling fremkommet noget saadant. Lovforslagets Paragrafer, de stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Titel samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattedes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Th. Nielsen): Det høie Thing vil maaske have i Grindring, at det Lovforslag, vi nu skulle behandle, oprindeligt er fremkommet fra den høitagtede Indenrigsminister i en noget anden Skikkelse end den, i hvilken det nu foreligger for os. Efter Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt var forelagt af den høitagtede Indenrigsminister, var det nemlig kun Byraadet, der i Forening med Halvdelen af Grundeierne kunde indgive Andragende om et Landdistrikts Indlemmelse, men dette er jo blevet forandret derhen, at ogsaa Landdistriktets kommunale Bestyrelse skal,

ligesaa vel som det vedkommende Byraad, kunne i Forening med — ikke $\frac{1}{2}$ men — $\frac{2}{3}$ af Grundeierne indgive et saadant Andragende. Udvalget har været af den Formening, at det Regelmæssige egentlig burde være, at alle tre Parter skulde være enige, saavel Grundeierne som Byraadet og Landdistriktets kommunale Bestyrelse, og jeg kommer da her til at tale om Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 2, det Ændringsforslag, som jeg først skal tillade mig at ontale, fordi jeg anser det for det mest indgribende. Udvalget har altsaa, som sagt, forment, at det vilde være det mest Regelmæssige, at alle tre Parter skulde være enige, men det har dog efter forskjellige Udtalelser fra Byraad og fra Landdistrikters kommunale Bestyrelser tillige maattet formene, at det vilde være rigtigst i det Tilfælde, at Byraadet og Landdistriktets kommunale Bestyrelse ere enige, kun at sætte „Halvdelen af Grundeierne“ og altsaa forsaavidt at vende tilbage til den høitagtede Indenrigsministers oprindelige Forslag. Man har nemlig i de Skrivelser fra Byraad, som jeg har set, navnlig gjort gjældende, at der i de fleste Tilfælde, hvor et Landdistrikts Indlemmelse virkelig var formaals-tjenligt, nok vilde kunne træffes en Overenskomst imellem Byraadet og Landdistriktets kommunale Bestyrelse, hvorimod Vansteligheden ved at faae Samtykke af $\frac{2}{3}$ af Grundeierne var ulige større, thi det kunde undertiden være, at Grundeiere af aldeles uforklarlige Grunde — Grunde, som, naar de rigtig skulde efterses, kunde være smaalige nok — modsatte sig en Indlemmelse. Udvalget har derfor troet, at, naar begge de kommunale Bestyrelser vare enige, burde man nedsette Antallet paa de Grundeiere, hvis Samtykke var nødvendigt, til Halvdelen af de paagjældende Grundeiere, dog at de ete mindst det Halve af det til Indlemmelse foreslaaede Areal. Dette Sidste er i Øvrigt en Forudsætning, som Udvalget er gaact ud fra skulde være tilstede under alle Omstændigheder. Man har ment, at det burde være det Regelmæssige, at Parterne vare enige, inden de kom til Ministeren, men man har paa den anden Side ikke turdet negte, at der saavel i Byraadene som i Landraadene kunde til en given Tid yttre sig en uforklarlig eller dog mindre berettiget Modstand mod en henfigtsmæssig og tidsøparende Indlemmelse, og vi have derfor ment, at, naar i et saadant Tilfælde $\frac{2}{3}$ af Grundeierne i Forbindelse enten med Byraadet eller Landraadet vare enige, saa skulde det staa i Indenrigsministerens Magt, efterat have indhentet Erklæring fra den uwillige Part, at tillade Indlemmelsen, naar han fandt den tidsøparende. Man er selvfølgelig gaact ud fra, at ingen Minister vil paatage sig det Ansvar at tillade Indlemmelsen, naar der virkelig er betydelige Grunde, der tale derimod. Hvis man under alle Omstændigheder vilde fastholde Enighed mellem alle tre Parter som Betingelse for Ind-